

Το μανιφέστο της 23ης Σεπτεμβρίου 1911

PLM (Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα)

[anarkismo](#)

*Το κείμενο αυτό μεταφράστηκε στα ελληνικά από τον Σ.Κ. και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά από τον ίδιο στο Νο 15 της σειράς φυλλαδίων με το γενικό τίτλο «Εποικοδομητικές Κατεδαφίσεις», στην Αθήνα, στα τέλη της δεκαετίας του 1990. Αργότερα, αποτέλεσε ξεχωριστό κεφάλαιο του βιβλίου «Αναρχοκομμουνισμός: η διερεύνηση του μέλλοντος στο παρόν», που κυκλοφόρησε στην Αθήνα, τον Μάη του 2004 από την εκδοτική ομάδα «Κόκκινο Νήμα».

Μεξικάνοι:

Το Οργανωτικό Συμβούλιο του Μεξικάνικου Φιλελεύθερου Κόμματος βλέπει με συμπάθεια τις προσπάθειές σας να θέσετε σ' εφαρμογή τα ευγενή ιδεώδη της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής χειραφέτησης, των οποίων η θριαμβευτική επικράτηση στη γη θα βάλει τέλος στην ήδη εκτεταμένη διαμάχη μεταξύ ανθρώπων, η οποία οφείλεται στην ανισότητα πλούτου που πηγάζει από την αρχή της ατομικής ιδιοκτησίας.

Κατάργηση αυτής της αρχής σημαίνει καταστροφή όλων των πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, θρησκευτικών και ηθικών θεσμών που διαμορφώνουν το περιβάλλον στο οποίο ασφυκτιά η ελεύθερη πρωτοβουλία και η ελεύθερη συνεργασία των ανθρώπων, οι οποίοι, για να μην πεθάνουν, είναι υποχρεωμένοι να διεξάγουν αναμεταξύ τους έναν φρενιασμένο ανταγωνισμό· απ' αυτόν νικητής βγαίνει όχι ο

καλύτερος, ούτε ο περισσότερο ανιδιοτελής, ούτε ο πιο προικισμένος φυσικά, ηθικά ή διανοητικά, αλλά ο πιο πανούργος, ο πιο εγωιστής, ο λιγότερο ευσυνείδητος, ο πιο άκαρδος, που βάζει τη δική του καλοπέραση πάνω από κάθε έννοια ανθρώπινης αλληλεγγύης και ανθρώπινης δικαιοσύνης.

Χωρίς την αρχή της ατομικής ιδιοκτησίας δεν θα υπάρξει λόγος να έχουμε κυβέρνηση, η οποία χρειάζεται μόνο και μόνο για να εμποδίζει τους απόκληρους να φτάνουν στα άκρα όταν διαμαρτύρονται ή εξεγείρονται ενάντια σ' εκείνους που κατέχουν τον κοινωνικό πλούτο. Ούτε θα υπάρξει λόγος να έχουμε εκκλησία, της οποίας αποκλειστικός στόχος είναι να καταπνίγει το έμφυτο πνεύμα εξέγερσης του ανθρώπου ενάντια στην καταπίεση και εκμετάλλευση, κηρύττοντας την υπομονή, την παραίτηση και την ταπεινότητα - κατασιγάζοντας τις κραυγές των πιο ισχυρών και γόνιμων ενστικτών μέσω της επιβολής ανήθικων ποινών ως απόδειξη μετανοίας, ποινών βάρβαρων και βλαβερών για την υγεία κάποιου, και - για να μην επιθυμήσουν οι φτωχοί την απόλαυση σ' αυτή τη γη και γίνουν επικίνδυνοι για τα προνόμια των πλουσίων - υποσχόμενη στους πιο ταπεινούς, στους πιο καρτερικούς, στους πιο υπομονετικούς έναν παράδεισο που βρίσκεται στο άπειρο, πιο πέρα κι από εκεί που το μάτι μπορεί να δει.

Κεφάλαιο, Εξουσία, Εκκλησία - ορίστε η ζοφερή τριάδα που κάνει αυτή την εξαισία γη παράδεισο για όσους μπόρεσαν με την πανουργία, τη βία και το έγκλημα ν' αρπάξουν το προϊόν του ιδρώτα αυτού που μοχθεί, του αίματος, των δακρύων και των θυσιών χιλιάδων γενεών εργατών και κόλαση για όσους με τη σωματική δύναμη και την ευφυΐα τους καλλιεργούν τη γη, κινούν τις μηχανές, κτίζουν τα σπίτια και μεταφέρουν τα προϊόντα. Η ανθρωπότητα παραμένει έτσι διαιρεμένη σε δύο τάξεις, των οποίων τα συμφέροντα είναι διαμετρικά αντίθετα: την καπιταλιστική τάξη και την εργατική τάξη - την τάξη που κατέχει τη γη, τις μηχανές παραγωγής, και τα μέσα μεταφοράς προϊόντων, και την τάξη που πρέπει να βασιστεί στη σωματική δύναμη και την ευφυΐα της για να επιβιώσει.

Ανάμεσα σ' αυτές τις δύο τάξεις δεν μπορεί να υπάρξει κανένας δεσμός φιλίας ή αδελφότητας γιατί η ιδιοκτητική τάξη επιδιώκει πάντα να διακωλύει το υπάρχον οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό σύστημα, το οποίο εγγυάται την ανεμπόδιστη απόλαυση των καρπών των ληστειών της, ενώ η εργατική τάξη πασχίζει να καταστρέψει το άδικο σύστημα και να καθιερώσει ένα άλλο στο οποίο η γη, τα σπίτια, οι μηχανές παραγωγής και τα μέσα μεταφοράς θα είναι κοινής χρήσης.

Μεξικάνοι! Το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα αναγνωρίζει ότι κάθε άνθρωπος, από το γεγονός και μόνον ότι ήρθε στη ζωή, έχει δικαίωμα ν' απολαμβάνει όλα τα οφέλη που προσφέρει ο σύγχρονος πολιτισμός, επειδή τα οφέλη αυτά είναι καρπός των προσπαθειών και των θυσιών της εργατικής τάξης μέχρι σήμερα.

Το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα αναγνωρίζει την εργασία ως απαραίτητη για την επιβίωση του ατόμου και της κοινωνίας, και επομένως όλοι πρέπει να ασχολούνται με την παραγωγή κάποιου πράγματος χρήσιμου για την ικανοποίηση των βασικών αναγκών τους - με εξαίρεση τους ηλικιωμένους, τους ανάπηρους, τους ανήμπορους και τα παιδιά.

Το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα αναγνωρίζει ότι το λεγόμενο δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας είναι ένα άδικο δικαίωμα επειδή υποτάσσει τους περισσότερους ανθρώπους στο μόχθο και τα βάσανα για την ικανοποίηση και την άνεση λίγων καπιταλιστών.

Το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα αναγνωρίζει ότι η Εξουσία και η Εκκλησία είναι τα στηρίγματα της αδικίας του Κεφαλαίου, και επομένως:

Το Οργανωτικό Συμβούλιο του Μεξικάνικου Φιλελεύθερου Κόμματος κηρύσσει επίσημα πόλεμο ενάντια στην Εξουσία, πόλεμο ενάντια στο Κεφάλαιο και πόλεμο ενάντια στην Εκκλησία.

Ενάντια στο Κεφάλαιο, την Εξουσία και την Εκκλησία, το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα ύψωσε το Κόκκινο Λάβαρο στα πεδία δράσης του Μεξικού, όπου τα αδέρφια μας πολεμούν σα λιοντάρια, διεκδικώντας τη νίκη από τις στρατιές της μπουρζουαζίας, είτε πρόκειται για τους οπαδούς του Μαδέρο (1) του Ρέγιες (2) του Βάσκες (3) τους Σιεντίφικος (4) ή όποιους άλλους, αφού όλοι αυτοί σκοπεύουν απλώς να ανακηρύξουν κάποιον Κυβερνήτη του έθνους ώστε υπό την προστασία του να μπορούν να κάνουν τις επαγγελματικές τους δουλειές, αδιαφορώντας για τη μάζα του μεξικάνικου πληθυσμού εφόσον όλοι τους δέχονται ως ιερό το δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας.

Σ' αυτές τις στιγμές σύγχυσης, τις τόσο ευνοϊκές για την επίθεση ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, σ' αυτές τις στιγμές που η Εξουσία εξασθενημένη, κλονισμένη, διστακτική, δέχεται από παντού επίθεση από απελευθερωμένα πάθη, από μια καταιγίδα ορέξεων που ήρθαν στη ζωή και ελπίζουν να ικανοποιηθούν άμε-σα» σ' αυτές τις στιγμές άγχους, αγωνίας και τρόμου των προνομιούχων, πυκνές μάζες απόκληρων εισβάλλουν στα χωράφια, καίνε τους τίτλους ιδιοκτησίας, καλλιεργούν με τα δημιουργικά τους χέρια τη γη και απειλούν με τις γροθιές τους ό,τι χθες ήταν σεβαστό - την Εξουσία, το Κεφάλαιο, τον Κλήρο. Οργώνουν, σπέρνουν και περιμένουν με συγκίνηση τον πρώτο καρπό της ελεύθερης εργασίας.

Αυτά, Μεξικάνοι, είναι τα πρώτα πρακτικά αποτελέσματα της προπαγάνδας και της δράσης των στρατιωτών του προλεταριάτου, των γενναιοφρόνων υπερασπιστών των εξισωτικών αρχών μας, των αδερφών μας που δίνουν μάχη ενάντια σε κάθε επιβολή και κάθε εκμετάλλευση με την κραυγή -κραυγή θανάτου για όλους τους από πάνω, αλλά ζωής και ελπίδας για όλους τους από κάτω- «Ζήτω η Γη και η Ελευθερία».

Η απαλλοτρίωση πρέπει πάση θυσία να ολοκληρωθεί όσο διαρκεί ακόμη αυτό το μεγαλειώδες κίνημα. Αυτό ακριβώς έγινε και γίνεται από τα αδέρφια μας στο Μορέλος, στη νότια Πουέμπλα, στο Μιτσοακάν, στο Γκερέρο, στη Βερακρούζ, στο βόρειο τμήμα της Πολιτείας Ταμαουλίπας, στο Ντουράγκο, στη Σονόρα, τη Σιναλόα, το Γιαλίσκο, την Τσιουάουα, την Οαχάκα, το Γιουκατάν, την Κουιντάνα Ρο, και σε μέρη άλλων Πολιτειών, όπως αναγκάστηκε να παραδεχθεί ακόμη και ο μεξικάνικος αστικός τύπος. Στα μέρη αυτά το προλεταριάτο κατέλαβε τη γη χωρίς να περιμένει μέχρι να καταδεχτεί μια πατρική κυβέρνηση να το κάνει ευτυχισμένο, γιατί ξέρει ότι τίποτα το καλό δεν μπορεί να περιμένει από κυβερνήσεις και ότι η χειραφέτηση των εργατών πρέπει να είναι έργο των ίδιων των εργατών.

Αυτές οι πρώτες πράξεις απαλλοτρίωσης στέφθηκαν από μια εξαιρετικά ευχάριστη επιτυχία· όμως δεν πρέπει να περιοριστούν μόνο στην κατοχή της γης και των αγροτικών εργαλείων. Πρέπει να γίνει μια αποφασιστική κατάληψη όλων των βιομηχανιών από αυτούς που εργάζονται σ' αυτές, που με τη σειρά τους θα εξασφαλίσουν ότι οι αγροί, τα ορυχεία, τα εργοστάσια, τα εργαστήρια, τα χυτήρια, οι σιδηρόδρομοι, τα πλοία, τα κάθε είδους καταστήματα και τα σπίτια θα βρίσκονται υπό την εξουσία όλων των κατοίκων, χωρίς διάκριση φύλου.

Οι κάτοικοι κάθε περιοχής, στην οποία έχει γίνει μια τέτοια πράξη ύψιστης δικαιοσύνης, θα πρέπει μόνο να συμφωνήσουν ότι όλα όσα υπάρχουν στα καταστήματα, τις αποθήκες εμπορευμάτων, τις σιταποθήκες κ.τ.λ., θα πρέπει να μεταφερθούν σε μέρη όπου θα έχουν όλοι πρόσβαση και όπου άνδρες και γυναίκες εμπιστοσύνης θα καταγράψουν όλα όσα έχουν συλλεχθεί και θα υπολογίσουν για πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκέσουν - με βάση τον αριθμό και τις ανάγκες των κατοίκων που θα τα χρησιμοποιήσουν - από τη στιγμή της απαλλοτρίωσης μέχρι τη συγκομιδή των πρώτων σπαρτών και μέχρι να βγάλουν οι βιομηχανίες τα πρώτα προϊόντα τους.

Όταν γίνει αυτή η καταγραφή, οι εργάτες στις διάφορες βιομηχανίες θ' αντιληφθούν αναμεταξύ τους και αδελφικά, με ποιο τρόπο πρέπει να ρυθμίσουν την παραγωγή ώστε κανένας να μη στερείται όσο το κίνημα

προχωρά, και ότι μόνον αυτοί που δεν είναι πρόθυμοι να δουλέψουν θα πεθάνουν από πείνα - με εξαίρεση τους ηλικιωμένους, τους ανήμπορους και τα παιδιά, που έχουν δικαίωμα να τ' απολαμβάνουν όλα.

Ό,τι παράγεται θα στέλνεται στο γενικό κατάστημα της κοινότητας, από το οποίο ο καθένας θα έχει δικαίωμα να παίρνει ό,τι χρειάζεται, επιδεικνύοντας μια απόδειξη ότι δουλεύει στην τάδε βιομηχανία.

Οι άνθρωποι επιδιώκουν να ικανοποιούν τις ανάγκες τους καταβάλλοντας την ελάχιστη δυνατή προσπάθεια και ο καλύτερος τρόπος για να το πετύχουν αυτό είναι να δουλεύουν από κοινού τη γη και τις άλλες βιομηχανίες. Αν η γη διαιρεθεί και κάθε οικογένεια πάρει έναν κλήρο, θα υπάρξει τεράστιος κίνδυνος να γυρίσει-με ξανά στο καπιταλιστικό σύστημα, αφού δε θα υπάρχει έλλειψη ανθρώπων πανούργων ή άπληστων, οι οποίοι μπορεί να παίρνουν περισσότερα απ' τους άλλους και μακροπρόθεσμα να εκμεταλλεύονται τους συνανθρώπους τους. Πέρα απ' αυτόν τον κίνδυνο, γεγονός είναι ότι αν κάθε οικογένεια δουλεύει τον μικρό της κλήρο, θα πρέπει να μοχθεί το ίδιο ή και περισσότερο απ' όσο μοχθεί σήμερα στο σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας για να πετύχει τα άθλια αποτελέσματα που τώρα πετυχαίνει. Αν όμως υπάρχει συλλογική κατοχή της γης κι οι αγρότες τη δουλεύουν από κοινού, θα μοχθούν λιγότερο και θα παράγουν περισσότερο. Φυσικά θα υπάρχουν αρκετά ώστε καθένας να έχει δικό του σπίτι και έναν κλήρο για τη δική του ευχαρίστηση. Ό,τι ειπώθηκε για την από κοινού καλλιέργεια της γης ισχύει και για τη δουλειά στα εργοστάσια, τα εργαστήρια κ.τ.λ., που πρέπει να γίνεται από κοινού. Ας διαλέγει καθένας το είδος δουλειάς που του ταιριάζει σύμφωνα με την ιδιοσυγκρασία, τις προτιμήσεις και τις κλίσεις του, αρκεί να παράγει αρκετά για να καλύπτει τις βασικές ανάγκες του και να μη γίνεται βάρος στην κοινότητα.

Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο - δηλαδή την απαλλοτρίωση να διαδέχεται αμέσως η οργάνωση της παραγωγής, απαλλαγμένη από αφεντικά και βασισμένη στις ανάγκες των κατοίκων κάθε περιοχής - κανείς δε θα στερηθεί τίποτα, παρότι το ένοπλο κίνημα θα συνεχίζεται, μέχρι τη στιγμή που - παύοντας αυτό το κίνημα να υπάρχει αφού θα έχει εξαφανιστεί και ο τελευταίος αστός και ο τελευταίος εξουσιαστής και αφού θα έχουν συντριβεί οι νόμοι που στηρίζουν τα προνόμια - ανα-λαμβάνοντας πλέον τα πάντα οι μοχθούντες θα αγκαλιαστούμε αδερφικά και θα πανηγυρίσουμε με κραυγές χαράς τα εγκαίνια ενός συστήματος που θα εγγυάται σε κάθε άνθρωπο Ψωμί και Ελευθερία.

Μεξικάνοι! Το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα αγωνίζεται γ' αυτόν το σκοπό, για τον οποίο μια πλειάδα ηρώων χύνουν γενναϊόδωρα το αίμα τους, αγωνιζόμενοι κάτω από το Κόκκινο Λάβαρο με το πασίγνωστο σύνθημα «Γη και Ελευθερία».

Οι Φιλελεύθεροι δεν κατέθεσαν τα όπλα τους παρά τη συμφωνία ειρήνης που έκανε ο προδότης Μαδέρο με τον τύραννο Ντιάζ, και παρότι οι αστοί προσφέρθηκαν να τους γεμίσουν τις τσέπες με χρυσάφι. Και το έκαναν αυτό γιατί εμείς οι Φιλελεύθεροι είμαστε άνθρωποι πεπεισμένοι ότι η πολιτική ελευθερία δεν ωφελεί τους φτωχούς αλλά μόνον αυτούς που κυνηγάνε θέσεις, και στόχος μας δεν είναι να κερδίσουμε αξιώματα ή διακρίσεις αλλά ν' αφαιρέσουμε από τα χέρια των αστών οτιδήποτε μπορεί να τεθεί υπό την εξουσία των εργατών.

Όποια παράταξη κι αν αναδειχθεί νικήτρια στον αγώνα που δίνουν τώρα διάφορες πολιτικές παρατάξεις για την άνοδο στην εξουσία, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο με ό,τι συνέβαινε στο καθεστώς του τύραννου Πορφύριου Ντιάζ, αφού κανένας άνθρωπος, όσο καλοπροαίρετος κι αν είναι, δεν μπορεί να κάνει κάτι προς όφελος των φτωχών όταν βρίσκεται στην εξουσία. Αυτή η μέθοδος δημιούργησε το τωρινό χάος, και εμείς οι απόκληροι πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις ιδιαίτερες συνθήκες στις οποίες βρίσκεται η χώρα για να υλοποιήσουμε δίχως χρονοτριβή και αμέσως τα ιδεώδη του Μεξικάνικου Φιλελεύθερου Κόμματος. Δεν πρέπει να περιμένουμε να γίνει πρώτα ειρήνη και μετά να προχωρήσουμε σε απαλλοτριώσεις, γιατί μέχρι τότε θα έχουν εξαντληθεί οι ποσότητες που υπάρχουν στα καταστήματα, στις σιταποθήκες, τις αποθήκες

εμπορευμάτων και στους άλλους αποθηκευτικούς χώρους. Επιπλέον, λόγω της πολεμικής κατάστασης που επικρατεί σ' όλη τη χώρα, η παραγωγή θα έχει σταματήσει προσωρινά και το επακόλουθο του αγώνα θα είναι λιμός. Αν όμως προχωρήσουμε, ενόσω διαρκεί ο αγώνας, στην απαλλοτρίωση και την οργάνωση της εργασίας, τότε, εκείνο το διάστημα ή αργότερα, κανείς δε θα στερηθεί τ' αναγκαία για τη ζωή.

Μεξικάνοι! Αν θέλετε να ξαναγίνετε ελεύθεροι, αγωνιστείτε μόνο για το Μεξικάνικο Φιλελεύθερο Κόμμα. Όλα τα άλλα κόμματα σας προσφέρουν πολιτική ελευθερία μετά τη νίκη τους. Εμείς οι Φιλελεύθεροι σας καλούμε να πάρετε αμέσως υπό την κατοχή σας τη γη, τις μηχανές, τα μέσα μεταφοράς και τα κτίρια, δίχως να περιμένετε να σας τα δώσει κανείς και δίχως να περιμένετε κάποιο διάταγμα να το θεσπίσει, αφού οι νόμοι δε φτιάχνονται από τους φτωχούς αλλά από την ανώτερη τάξη, που φροντίζει να μη φτιάξει κανέναν που να στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα της δικής της κάστας.

Είναι καθήκον εμάς των φτωχών ν' αγωνιστούμε για να σπάσουμε τις αλυσίδες που μας κρατάνε σκλάβους. Αν αφήσουμε τη λύση των προβλημάτων, μας στα χέρια των μορφωμένων και των πλούσιων, τότε πέφτουμε μόνοι μας στα νύχια τους. Εμείς οι πληβείοι· εμείς, οι κουρελήδες· εμείς, οι πεινασμένοι· εμείς, που δεν έχουμε που την κεφαλήν κλίνει και μας βασανίζει η αβεβαιότητα για το πού θα βρούμε αύριο ψωμί για τη γυναίκα και τα παιδιά μας· εμείς, που όταν γερνάμε μας απολύουν εξευτελιστικά επειδή δεν μπορούμε πια να δουλέψουμε» εμείς είναι που πρέπει να κάνουμε τεράστιες προσπάθειες και χιλιάδες θυσίες για να καταστρέψουμε μέχρι και τα θεμέλια του οικοδομήματος της παλαιάς κοινωνίας, η οποία απεδείχθη στοργική μητέρα για τους πλούσιους και φαύλους, και σκληρόκαρδη μητριά για τους εργάτες και τους ενάρετους.

Όλα τα κακά που ταλανίζουν την ανθρωπότητα πηγάζουν από το υπάρχον σύστημα, που υποχρεώνει την πλειοψηφία να μοχθεί και να θυσιάζεται για να ικανοποιεί μια προνομιούχος μειοψηφία τις ανάγκες της, ακόμη και τα καπρίτσια της, ζώντας στις ανέσεις και τη φαυλότητα.

Το κακό θα ήταν μικρότερο αν όλοι οι φτωχοί είχαν μια εξασφαλισμένη δουλειά, όμως η παραγωγή δεν οργανώνεται για την ικανοποίηση των αναγκών των εργατών αλλά για να ικανοποιεί τις επιθυμίες των αστών, που διαχειρίζονται τα πράγματα με τρόπο ώστε να μην υπερβαίνουν τις δαπάνες που μπορούν να κάνουν. Γι' αυτό και το περιοδικό σταμάτημα της παραγωγής, η μείωση του αριθμού των εργατών, που αποδεικνύει επίσης πόσο τέλεια λειτουργεί το προλεταριάτο τις μηχανές προς όφελος των πλούσιων.

Για να μπει ένα τέλος σε όλα αυτά πρέπει οι εργάτες να πάρουν στα δικά τους χέρια τη γη και τις μηχανές παραγωγής για να μπορέσουν να οργανώσουν μόνοι τους την παραγωγή του πλούτου σύμφωνα με τις δικές τους ανάγκες.

Ληστείες, πορνεία, δολοφονίες, εμπρησμοί, απάτες - αυτά είναι τα προϊόντα του συστήματος που τοποθετεί τον άντρα και τη γυναίκα σε συνθήκες στις οποίες, για να μην πεθάνουν από πείνα, αναγκάζονται να πάρουν απ' όπου μπορούν ή να εκπορνευτούν κι αυτό γιατί στις περισσότερες περιπτώσεις, ακόμη κι αν επιθυμούν πάρα πολύ να δουλέψουν, δε βρίσκουν δουλειά ή πληρώνονται τόσο λίγο ώστε δεν διαθέτουν τα χρήματα που χρειάζονται για να ικανοποιήσουν τις πιο πιεστικές ανάγκες των ίδιων και των οικογενειών τους. Επιπλέον, οι πολλές ώρες δουλειάς στο σημερινό καπιταλιστικό σύστημα και οι συνθήκες στις οποίες αυτή γίνεται, βλάπτουν πολύ σύντομα την υγεία του εργάτη και τον οδηγούν ακόμη και στο θάνατο. Αυτές οι βιομηχανικές συμφορές οφείλονται αποκλειστικά στην περιφρόνηση με την οποία η καπιταλιστική τάξη αντιμετωπίζει αυτούς που θυσιάζονται γι' αυτήν.

Εκνευρισμένος καθώς είναι ο φτωχός από την αδικία, της οποίας είναι θύμα· εξοργισμένος από την πολυτέλεια που του επιδεικνύουν αυτοί που δεν κάνουν τίποτε· ξυλοκοπημένος από τον αστυνόμο για το έγκλημα του που είναι φτωχός· αναγκασμένος να πουλά την εργασία του για δουλειές που τις απεχθάνεται· αμειβόμενος με ψίχουλα· περιφρονημένος απ' όλους όσοι ξέρουν περισσότερα απ' αυτόν ή, επειδή έχουν

χρήματα, νομίζουν ότι είναι ανώτεροι από εκείνους που δεν έχουν βλέποντας να τον περιμένουν γηρατεία απέραντης δυστυχίας κι ο θάνατος ενός ζώου διωγμένο απ' τον στάβλο ως άχρηστο· καθημερινά ανήσυχος από την πιθανότητα να μείνει χωρίς δουλειά· αναγκασμένος να θεωρεί εχθρούς ακόμη και τα μέλη της δικής του τάξης, αφού δεν ξέρει ποιος απ' αυτούς θα προσφέρει τις υπηρεσίες του για λιγότερα απ' όσα αυτός κερδίζει - είναι φυσικό που σε τέτοιες συνθήκες αναπτύσσονται στον άνθρωπο αντικοινωνικά ένστικτα και που το έγκλημα, η πορνεία και η δολιότητα είναι οι αναπόφευκτοι καρποί του παλαιού και μισητού συστήματος που προσπαθούμε να καταστρέψουμε, ξεριζώνοντας και την τελευταία του ρίζα, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε στη θέση του ένα νέο σύστημα αγάπης, ισότητας, δικαιοσύνης, αδελφότητας, ελευθερίας.

Ξεσηκωθείτε, όλοι σας, σαν ένας άνθρωπος! Στα χέρια όλων βρίσκεται η γαλήνη, η ευημερία, η ελευθερία, η ικανοποίηση όλων των υγιών ορμών. Δεν πρέπει όμως να αφεθούμε να μας διευθύνουν. Καθένας ας είναι αφέντης του εαυτού του.

Ας τα οργανώσουμε όλα μέσω της αμοιβαίας συναίνεσης των ελεύθερων ατομικότητων. Θάνατος στη σκλαβιά! Θάνατος στην πείνα! Ζήτω για πάντα στη «Γη και Ελευθερία»!

Μεξικάνοι! Με το χέρι στην καρδιά και με καθαρή συνείδηση απευθυνόμαστε επίσημα και σοβαρά σε εσάς όλους, άντρες και γυναίκες, και σας καλούμε ν' αγκαλιάσετε τα ευγενή ιδεώδη του Μεξικάνικου Φιλελεύθερου Κόμματος. Όσο υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι, δεν θα υπάρξει ειρήνη κι ούτε θα έπρεπε να την επιθυμούμε, γιατί μια τέτοια ειρήνη θα βασίζεται στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ανισότητα εκατομμυρίων ανθρώπων, που υποφέρουν από πείνα, προσβολές, φυλακή και θάνατο, ενώ μια μικρή μειοψηφία απολαμβάνει ηδονές και ελευθερίες κάθε είδους χωρίς να κάνει τίποτε.

Συνεχίστε τον αγώνα! Συνεχίστε την απαλλοτρίωση, προς όφελος όλων κι όχι των λίγων! Αυτός δεν είναι πόλεμος ληστών, αλλά αντρών και γυναικών που επιθυμούν να είναι όλοι αδέρφια, και ως αδέρφια ν' απολαμβάνουν τα καλά πράγματα στα οποία μας προσκαλεί η φύση και τα οποία δημιούργησε η μυϊκή δύναμη και η ευφυΐα του ανθρώπου, με μόνο όρο ότι καθένας θα πρέπει να αφιερώνεται σε μια πραγματικά χρήσιμη δουλειά.

Η ελευθερία και η ευημερία μπορούν να πραγματοποιηθούν τώρα. Η ίδια προσπάθεια κι οι ίδιες θυσίες που απαιτούνται για να ανεβάσουμε στην εξουσία έναν κυβερνήτη - δηλαδή, έναν τύραννο - μπορούν να πετύχουν την απαλλοτρίωση της περιουσίας που οι πλούσιοι κρατούν μακριά σας. Εσείς, λοιπόν, πρέπει να επιλέξετε. Είτε ένα νέο κυβερνήτη - δηλαδή, ένα νέο ζυγό - ή μια λυτρωτική για τη ζωή απαλλοτρίωση και την κατάργηση κάθε είδους επιβολής, είτε αυτή είναι θρησκευτική, πολιτική, ή όποιου άλλου είδους.

ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Υπογράφηκε στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας, στις ΗΠΑ, στις 23 Σεπτεμβρίου 1911

Ρικάρδο Φλόρες Μαχόν

Ανσέλμο Λ. Φιγκουέρδα

Λιμπράδο Ριβέρα

Ενρίκε Φλόρες Μαχόν

Αντώνιο ντε Π. Αραούγιο

Σημειώσεις: (1) Μαδέρο (Madero): υποψήφιος για την προεδρία το 1910. Καταγόμενος από πλούσια οικογένεια του Βορρά και ιδανικός εκπρόσωπος της αστικής τάξης, ο Μαδέρο ήταν φορέας του ιδεαλισμού της αστικο-δημοκρατικής ιδεολογίας. Οι υποσχέσεις του προς τους αγρότες ήταν εντελώς ασαφείς ενώ στους εργάτες έταξε... ελευθερία, αλλά όχι αυξήσεις μισθών ή μείωση του εργάσιμου χρόνου. Το PLM χαρακτήρισε την εκλογική του πολιτική «έγκλημα», υποσχόμενο με τη σειρά του ότι «τα ψηφοδέλτιά μας θα είναι σφαίρες από τα όπλα μας». Ο Μαδέρο κήρυξε εθνικό ξεσηκωμό ενάντια στον Ντιάζ και ανέβηκε τελικά στην εξουσία το 1911. Πιστός εκπρόσωπος της τάξης του, αθέτησε την υπόσχεσή του για αγροτική μεταρρύθμιση αμέσως μετά την παράδοση των όπλων από όλες τις ένοπλες οργανώσεις που δρούσαν στο Μεξικό. Τόσο το PLM (που δεν παρέδωσε ποτέ τα όπλα) όσο και οι Ζαπατίστας στο Νότο, καθώς και ένοπλα κινήματα που ξεπηδούσαν συνεχώς μέσα στη φλογερή δεκαετία (1910-20) συνέχισαν αποφασιστικά την επανάσταση. Ο Μαδέρο δολοφονήθηκε τελικά από τον «προδότη» στρατηγό του Χουέρτα το 1913.

(2) Ρέγιες (Reyes): στρατηγός υποψήφιος για την προεδρία το 1910. Είχε την υποστήριξη της βιομηχανικής-χρηματιστηριακής αστικής τάξης του Βορρά καθώς και του ίδιου του Μαδέρο αρχικά, με τον οποίο αργότερα συγκρούστηκε.

(3) Βάσκες Γκομέζ (Vasquez Gomez): προσωπικός γιατρός του δικτάτορα Ντιάζ, αρχικά υποστηρικτής του Ρέγιες και αργότερα επικεφαλής εξέγερσης εναντίον του Μαδέρο.

(4) Σιεντίφικος (Cientificos): Το think-tank του Ντιάζ αποτελούμενο από Ποζιτιβιστές και Κοινωνικούς Δαρβινιστές που υποστήριζαν ότι τα πάντα στην πολιτική και την οικονομία πρέπει να γίνουν σύμφωνα με τους κανόνες της «επιστήμης» και της «υγιούς διοίκησης», σε αντίθεση με εκείνους της «μεταφυσικής» και της «θρησκείας». Εμπνεόμενοι από ιδέες του Auguste Comte και του Herbert Spencer περί «επιβίωσης του ικανότερου» και έχοντας αποκτήσει πλούτο και κύρος μέσω των μέτρων Φιλελεύθερης Μεταρρύθμισης ενάντια στην Εκκλησία και την κοινοτική γη (ejidos), έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής, της εκπαίδευσης και της πολιτικής παρέχοντας την ιδεολογία που χρειαζόταν εκείνη την περίοδο η αστική τάξη.

* Το κείμενο αυτό μεταφράστηκε στα ελληνικά από τον Σ.Κ. και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά από τον ίδιο στο Νο 15 της σειράς φυλλαδίων με το γενικό τίτλο «Εποικοδομητικές Κατεδαφίσεις», στην Αθήνα, στα τέλη της δεκαετίας του 1990. Αργότερα, αποτέλεσε ξεχωριστό κεφάλαιο του βιβλίου «Αναρχοκομμουνισμός: η διερεύνηση του μέλλοντος στο παρόν», που κυκλοφόρησε στην Αθήνα, τον Μάη του 2004 από την εκδοτική ομάδα «Κόκκινο Νήμα».